

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius < Caesariensis>
Mogvntiae, 1672

Capitvla Libri Secvndi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

Λικινίε διω Γμός λαθραϊ Φ.Ε΄ ποπόπες αναιρεν δος εν Α΄ μασεία τε Πόνθε.

καθαιεέσεις ενκλησιών, και Ε'πισκόπων κρευργίαι.

Οπως κωνταντίν Ο τσέρ χρισιανών διώκε δη μελλόντων εκινήθη.

Ο Εκων ταν πίνος μεν παρεσκευάζε Εμε Ευχών, Λικίνι Ο Βυξμαντειών είς Ο σα Λικίνιος ον τιβάλσο δύων, είπε πει των είδωλων κ Εκειτε. (πόλεμον. Φανασίας Ττὰς τὰς τὰς Λικίνιον πόλεις, ώς των Κων ταν πίνε τραθομάτων διε-

γ Οπόν πολέμοις, όπε ς αυξοειθές σημείον πας ην, όπει τα της νίκης εγίνε .

Οτιπενλήκον Τα τον σανεόν Φέρειν Εξελέχθησαν.

Οτιτίν των 9 Φόρων ανηρέθη μεν ο Φυγών. ο 3πίσει αξαμείνας, εσώθη.

Συμβολαλδιάφοροι, ΕΚωνσαντίνε νίκαι.

ια Φυγή Δικινίε η γοητείας.

Pairus

THE OF

lat W

V GOL

Mer for

ualer-

ARSI

15 75 m

TUGT

1,510,57

214

or use

की प्रदेश

Elay as

Ser tree

C) BUS

udia

1200 8-

stat.

OHL

1,389

2014

8610

150

Call-

ALEA-

WHI THE

277

DOTT SI

2000

ιβ' Οπως Κων ς αντίν Φ εν σκλωή σου σευχόμβρ Ενίκα.
η Φιλανθρωπία σειτές συλλαμβανομβίες τραλώτας.

เป Enderon conlun acorevair.

ιε Λικινίε το φιλίας δόλω, κ είδωλολατεία.

ις Οπως μη άνλπολεμείν τος σωρώ Λικίνι 🕒 παρήνει τοις σραλώταις.

L' Nin Kovsavtivs.

ดี กามเทียงส่งสาดา, หลุง ปีที่เทเล ส์ผู้เรียระ

Φαιδρότητες και πανηγύρεις.

ν Οπως τω ερ ομολογητών ενομοθέτει Κων ταντίν. α Οπως και πει μαρτύεων κ, εκκλησιασικών κτημάτων.

18 Οπως και τες δήμες ανελίήσα 6.

τή Οπ Θεον την αγαθών α που εκήρυ θε και πει αντιγράφων νόμων.

νδ' Νόμ. Κωνς αντίνε, πει τείς Θεον ευσεδείας κου τέ χεισιανίσμε.

κε Υπόδει μα έκ παλαιών χεόνων. 25 Περί διωχθέντων κ. διωκλών.

τζ Οπως δδιωγμός αίτι 🕒 κακών τοῖς πολεμήσασι καθές η.

νι Οπ Θεος των καλών τω πρέτην Κωνς αντίνου Εξελέξα.

αθ Ευσεδείς είς Θεον Κωνς αντίνε Φωναί, κό ομολογητών έπαιν ...

Nou G Loro Now Jeopio และ หู Banns หู อากูเลย์ ของระ

na Tes en un lois oproises.

λβ Τες τημετάλλοις κ δημοσίοις άτιμα δενίας.

λγ Περι ομολογηίων τραθευσαμύων.

λό Απολύσεις τῶν ἐν γιω αικείοις, ἢεἰς δ'ελείαν δ'οθέντων ἐλδυθέςων.

λέ Περικληρονομίας δοιών των μαςτύς ων καὶ όμολογητών, κὶ μετοικις θέντων, καὶ ταμιδυθέντων.

λε Των μη έχοντων συβριείς κληςονόμον είναι τω εκκλησίαν. κ τα ύπ' αὐτων δωρηθένω, βέδαια μθρείν.

λ Αποδιδόναι τοῖς καθέχεσι τὰ τοιαθτα χωεία και κήπες και οἰκίας, χωείς ών ἐκαρπωσανδ.

λή Ποίω πρόπω δεί πει τέτων Επιδιδόναι δεήσεις.

Ν Ταις εκκλησίαις δοποδεναιτό ταμεῖον, χωρία κὰ κήπες καὶ οἰκίας. μ΄ Τὰ μαρτύςια κὰ τὰ κοιμηθήρια ταῖς εκκλησίαις δοποδεναι.

Eusebii Pamphili

μα' Τες αγορώσαν ας εκκλησιας καλ, ήκο δωρεάν λαβόν ας, λοποδενα,

μβ΄ Σέβειν τον Θεον σσεδαία σδαίνεσις.

μή Οπως τα νομοθετηθέν (α των Κωνς αντίνε δί έργων ετελειετο.

นอง OTITES de you as ye เรเลาะ कि ए में हिंगी है Mless में का, To Siew autonion 20006.

μέ Περινόμων κωλυόντων μεν θυσίας, οἰκοδομεῖν ή ἀκκλησίας τος σεαθόντης

με Κων ε αντίνε το Ευσέδιον Ετές λοιπές Επισκόπες επεί τη εκκλησιο δομής, η ώς ετας παλαιάς Επουδιάζειν, η μείζονας οίκοδομείν, ο με δεχόντων.

με Οπ κε είδωλολατζείας έγραψεν.

μή Κωνσαντίνε σε ος τας επαρχίας πεί της πολυθέε πλάνης διαταγμα, η क्टुर्गामार महा देश्हरमें में मवसावड़

Περίδπαπρός τε Φιλοθέκ Κωνς αντίνε και πεί Διοκληλιανέ και Μαξιμιν τῶν διωκτῶν.

Ο β δια την Ε Απόλλων Φ μαντείαν, ώς μη διωαμβύε μανθεύεδ δια τες καίκε, δ διωγμός ανεκινήθη.

va Ohvé divên Kwis arniv Tes Smales eivan zensaves hueveren gran dwyus yvavavos.

νβ Οσαείδη βασάνων και τιμωριών π. χρισιανών έτολμήθη.

νγ' Οπβάς βαροι χεισιανές τωτεδέξανδι

νο Οία μετήλθε δίκη τες δια τω μανθείαν διώκλας.

νε Δοξολογία Κωνταντίνε είς Θεον η όμολογία πεί Εσημείε τε τως είνη πει οπηλησιών και λαών

νς Οτι σο ο σεύχελαι μθύχει σταν εξείναι πάνλας, σοκ ανα Γκάζει δε.

νζ Δοξολογία εἰς Θεον, δὶ ψέ Φωτίσαν ζε τὰς πλανωμένας. νη Δοξολογία πάλιν εκτής τε κόσμε λειτεργίας.

νθ' Δοξολογία είς Θεον, αεί διδασπονία τα καλά.

Παραινέσεις έπι τέλει τε διαία Γματ Φ, μηδενα μηδενί ενοχλείν.

ξα Οπως λοτό τῆς Αλεξανδρέων δια τα καλα Αgeιον, επινέντο ζητήσεις.

ξβ' Περίτε αυτέ και πειΜελιτιανών.

ξγ΄ Οπως πελειεήνης πεμψας Κωνς αντίν & έγραψεν. ξδ' Κωνς αντίνε έπις ολή πεὸς Αλέξανδρον τον Επίσιο πον η Α'ς αυντόν πρεεξύτη

ξέ Οτι πειτής ειξήνης εμεξίμνα σιμήθως. ξέ Οτι η τας ον Α'φείκη ζητήσεις διωξθώσαλο. Οτι έπτης ανατολής τα τε έυσε βείας ής ξαίο.

ξη Οτι λυπηθείς δια την ς άσιν, τα το είς ήνης συμβελεύει.

ξθ Πόθεν η Αλεξάνδευ η Αρείυ (ήτησις ήρξαλο.), ότι μιλ εχεήν συζητείν ταυτα

Παραινέσεις πει ομονοίας.

οα Μη δια μικρας λέξεις Φιλονικείν πει τε αυτέ.

οβ' Οτιδί ευλάβειαν τω εραλγών, δακεύειν ΙωαΓκάζειο, και μέλλων είς τη Με τολω όξμαν, έπεχε δια ταύτα.

ογ Επίμου Φ κ υξ το γράμμα τέτο, τας αχή των (ητήσεων.

CAPITULA LIBRI SECUNDI.

Occulta perfecutio Licinii, & cædes Episcoporum apud Amasiam urbem

Ecclesiæ dirutæ,& Episcopi trucidati.

Quomodo Constantinus Christianorum causa quos Licinius perlequi parabat,

Quòd Constantinus cum precibus; Licinius verò cum vaticiniis se ad bellum parabat.

Quid de simulacris & de Christo Licinius dixerit, dum in luco sacrificaret.

Spectra in urbibus quæ Licinio parebant visa, Constantini militum Licinianos perlequentium.

Ubicumque in præliis fignum crucis adfuit, partam esse victoriam.

Quòd quinquaginta viri electi funt qui crucem portarent.

Quòd ex cruciferis is quidem qui fugit interfectus est; qui verò fideliter perman-IX. terat, incolumis evalit.

Variæ pugnæ, & Constantini victoriæ.

Fuga & magicæ artes Licinii.

Quomodo Constantinus orans in tabernaculo, victoriam adeptus est. XII.

Constantini humanitas in milites captos. XIII. Iterum de oratione in tabernaculo.

XIV. Licinii fimulata amicitia, & idolorum cultus.

XVI. Quomodo Licinius militibus præceperit, ne adversus crucis signum impetum

XVII. Constantini victoria.

VTUI.

Web dies

1,000

ut, 1

TESA

Tan

15 000

VI.

XVIII. Licinii cædes, & triumphi de eo acti.

XIX. Publica lætitia ac festivitas.

Quomodo pro Confessoribus Constantinus leges sanxerit.

XX. XXI. Quomodo etiam pro martyribus, & pro Ecclesiarum prædiis leges tulit.

XXIL Quomodo etiam populos recreaverit.

XXIII. Quod Deum bonorum auctorem prædicavit, & de legibus ejusdem. XXIV. Lex Constantini de pietate in Deum, & de Christiana religione.

XXV. Exemplum à vetustis temporibus.

XXVI. De iis qui persecutionem passi sunt, & de persecutoribus.

XXVII. XXVIII. Quòd persecutio bellum gerentibus malorum causa exstiterit. Quòd Deus Constantinum bonorum ministrum elegit.

XXIX. Piæ in Deum voces Constantini, & laus Confessorum. XXX. Lex folvens exfilio & curia, & bonorum profcriptione.

XXXI. Item eos qui in infulas erant relegati.

XXXII. Item eos qui ad metalla & ad publica opera ignominios è damnati fuerant.

XXXIII. De Confessoribus qui militaverant.

XXXIV. De iis qui ad gynæcea, vel in servitutem dati erant, liberandis.

XXXV. De successione bonorum Martyrum & Confessorum, & eorum qui relegati suetant, & quorum bona in fiscum relata.

XXXVI. Ut deficientibus cognatis Ecclesia hæreditatem capiat, utque legata firma ma-

XXXVII. Urqui hujusmodi loca, ædes, hortos occupaverint, restituant: exceptis frudibus.

XXXVIII. Quomodo super his libellos dari oporteat.

XXXIX. Ut fiscus fundos, ades & hortos restituat Ecclesiis.

Ut martyria & coemeteria Ecclesiis reddantur.

XLI. Ut qui res Ecclesiæ emerunt, aut dono acceperunt, eas restituant.

XLII. Sedula exhortatio ad colendum Deum.

XLIII Quomodo Constantinus ea quæ legibus sanxerat, factis ipsis confirmavit. XLIV.

Quomodo Christianos ad regendas provincias promoverit, & paganos sacrifica-

XLV. Delegibus quibus sacrificia quidem prohibebantur; Ecclesiæ verò construi jubebantur.

Kkk

Eulebii Pamphili viv so 442 Epistola Constantini ad Eusebium & reliquos Episcopos de Ecclesis Pro-XLVI. opera ædificandis, utque vetultæ reficiantur & ampliores exstruantur XLVII. Quòd contra idolorum cultum scripserit. Constantiniedictum ad Provinciales de falso cultu multorum Deorum, Em XLVIII. dium de virtute & vitio. De pio ac Dei amantissimo Constantini patre, & de Diocletiano ac Manie XLIX. no perfecutoribus. Quòd ex Apollinis oraculo qui ob justos homines responsa ampliusedante L. poterat, motá fit perfecutio. Quomodo Constantinus adhuc adolescens, justos elle Christianos audivin LI. Quot tormentorum & suppliciorum genera adversus Christianos excognita LII. LIII Quomodo Barbari Christianos exceperunt. Quomodo divina ultione puniti sint, qui ex oraculo persecutionem como LIV. Constantinus Deo gloriam tribuit, signum crucis consitetur, & precature LV. Quomodo omnes quidem Christianos esse optavit; neminem autemcoent LVI. LVII. Gloriam tribuit Deo, qui per filium fuum errantes illuminavit, LVIII. Iterum Deo gloriam tribuit ex ministerio totius mundi. LIX. Deum laudat qui semper bona atque honesta docet. LX. Adhortatio sub finem edicti, ut nemo alteri molestiam facessat. Quomodo ab urbe Alexandria quæstiones commotæsint propter Anum. LXI. LXII. De Ario & de Meletianis. LXIII. Quomodo Legatum cum literis misit, ad pacem componendam. Constantini epistola ad Alexandrum Episcopum, & Arium presbyterum, LXIV. LXV. Quod pro pace continuè satagebat. LXVI. Quomodo quæstiones in Africa excitatas compressit. Quòd religio ab Orientis partibus cœperit. UXVII. LXVIII. Quomodo seditionem moleste ferens, pacem suasit. LXIX. Unde nata fit controversia inter Arium & Alexandrum, & quod taliamento disquirenda. LXX. Exhortatio ad concordiam. LXXI. Quòd ob leves quasdam voculas pertinaciter certandum non fuit. LXXII. Quomodo dolore affectus, præ pietate lacrymas effudit; & iterquoliadura erat in Orientem, obhanc causam repressit. LXXIII. Quòd post has etiam Imperatoris literas perseveravit contentio.